

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Helyben és postán küldve.
Egy sor ... 10 frt - kr.
Fél sor ... 5 -
Negyed sor ... 2 - 50.
Egyes szám 5 kr.
Adó: ...
Kéziratok visszajáró nem adóznak.

Hadkötelesek figyelmébe.

A védkötelesség ma már igen komplikált s így a különböző tudnivalók ismerete sok kellemetlenség elkerülésére szolgál. Közöljük s mint szükséges rosszat, az illetők figyelmébe ajánljuk ezen a városi hatóság által kiadott F o l h i v á s - t :

A magyar királyi honvédelmi miniszter, az 1889-ik évi védtörvény 35-ik szakaszához képest, az 1890-ik évi újonczosásra vonatkozó előmunkálatok teljesítését oly czélból rendelte el: hogy azon esetre, ha az 1890-ik évi újoncz-jutalékok tetteles kiállítását a törvényhozás megszavazza, az állítás, az 1889-ik évi védtörvényben kijelölt és márczius 1-jétől április végéig terjedő időszak folyamata alatt, teljes és biztos adatok alapján, s mind a magán felek törvényes igényeinek kellő figyelemben tartásával, mind a hadsereg és honvédségre nézve legkedvezőbb eredménnyel fogantathassék.

Ezen előmunkálatok közé tartozik többek között:
A) Összeírása az 1869., 1868., 1867. években született ifjaknak, akik az 1890-ik évi sorozásra felhívott korosztályokat képezik.
B) A sorshuzás.

A) A szolgálati kötelezettség teljesítése tekintetében megengedett és a védtörvény 31-34. §§-a szerint a póttartalékba való besorozásból álló kedvezmény iránti folyamodványoknak a felek által, és pedig:
C) a családfentartók, vagy azok gyámlitára szorult rokonai;
D) az öröklött mezei gazdaságok birtokosai;

E) a papjelöltek és papavendékek;
F) a tanítók és tanítójelöltek által való előkészítése és benyújtása; — végre
G) a felhívott korosztályokba tartozó s egyévi önkéntesül való föl vétel végett történt jelentkezések alkalmával hadköteleseknek tallalt, egyévi tényleges szolgálat kedvezményére a védtörvény 25-29. §§-ai szerint igényekkel bíró és azt a sorozás alkalmával érvényesíteni kívánó ifjak által az egyévi tényleges szolgálat kedvezményének biztosítására, illetőleg megadására vonatkozó körvényeknek felszerelése és benyújtása.

A) Az összeírás.
Mindazok, a kik az 1890-ik évi újoncz-állításra mint 1-ső, 2-ik, 3-ik korosztálybeliek vannak felhiva, vagyis a kik az 1869-ik, 1868-ik, 1867-ik években születtek, kötelezve vannak az alulirt községi előjárónál az összeírás jegyzékbe leendő föl vétel végett, a nélkül, hogy külön szóbeli vagy írásbeli felszólítást várnának és tekintet nélkül arra vajjon ugyanazon községbeli illetőségük-e, vagy sem, ha még eddig nem jelentkeztek volna, ... nap alatt személyesen megjelenni, vagy írásban jelentkezni; s ellekező esetben a mu-

lasztás hátrányos következményeit a védtörvény 35-ik szakasza szerint, maguknak tulajdoníthatják.

E törvény 35-ik szakasza ekként szól:
A legközelebb újonczállításra felhívott korosztályokban (38. §) álló mindegyik hadköteles tartozik a megelőző év november havában beiratása végett illetőségi községének avagy állandó tartózkodási helyének előjáróságánál, akár írásban, akár személyesen előszóval jelentkezni.

A ki ezen jelentkezést, a nélkül, hogy legyözhetlen akadályok hátráltattak volna, elmulasztja, kihágást követ el, és öt forinttól száz forintig terjedhető pénzbüntetással büntetendő.

Az összeírásai lajstromok nyilvános helyen a végett tételnek ki, hogy azokat mindenki megismerhesse és följelenthesse azoknak neveit, a kik az összeírásból bármí módon hiamaradtak, vagy abba tévesen vétettek föl; nemkülönben, hogy illetőségi sorozó járason kívül leendő állítás megengedése, vagy a szolgálati kötelezettség teljesítése tekintetében megengedett valamely kedvezmény iránti folyamodványok ellen netáni kifogását, a járási tisztviselőnél mindenki megtehesse.

A községben nem illetékes (idegen) állítaskötelesek szintén minden felhívott korosztályban összeírandók.

A ki idegen sorozó-járásban tartózkodik és fontos okoknál fogva (például mint hivatalnok, vagy tanuló stb.) nem hagyhatja el tartózkodási helyét, az illetékes járásbeli tisztviselőnek előlegesen lett megkeresése, és ennek engedélye folytán, a tartózkodási hely sorozóbizottsága elé állíthatatik.

Hogy az ily megkeresések idejében megtörténhessenek, az illető feleknek, az összeírásra való jelentkezés alkalmával, és pedig legkésőbb november végéig, esetleg tartózkodási helyük hátsága után, folyamodniok kell az illetőségi járásbeli tisztviselőkhöz.

B) A sorshuzás.
Az 1869-ik évbén, Debreczenben született ifjakra nézve nem tartatik meg, a mennyiben az 1889-ik évi január 5-én már kihuzott sorsszámok a n. m. kir. honvédelmi miniszter urnak folyó évi 43,000/VIII. számú rendelete értelmében érvényben maradnak.

C) A családfentartók kedvezménye.
A családfentartók kedvezménye a póttartalékba való besorozásban, továbbá a béke idején kivételes tényleges szolgálatlétre való behívás alól fölmentésben áll.

A családfentartói igény igazolására vonatkozó okiratok, felszólamlási folyamodványok kíséretében, a fölmentendő állítási kötelezettségnek tartama alatt, minden év január 1-én február 1-ig havában, a járási tisztviselőnél, legkésőbb azonban a fő sorozás alkalmával a sorozóbizottságnál nyújtandók be.

Azok, a kik az illetőségi sorozójáráson kívül való állításukért folyamodniak, egyidejűleg a családfentartókat megillető kedvezményre való igényüket is érvényesíthetik és igazolhatják.

A felszólamlási kérvények, elsőfokulag az illetékes (mozgó vagy állandó) sorozó-bizottság által intézettek el és csak akkor vétettek érdemleges tárgyalás és eldöntés alá, ha a fölmentési kért hadköteles besoroztatik, vagy ha kórházba volna adandó, avagy a felülvizsgáló-bizottság elé volna állítandó; nemkülönben ha megkeresés útján valamely idegen sorozó-bizottság előtt állítatik k.

A hadi szolgálatra alkalmatlanoknak tallalt hadkötelesekre vonatkozó felszólamlási kérvények, mint tárgytalanok, a feleknek visszaadandók.

A családfentartók gyanánt fölmentetnek kért hadkötelesek tehát, — kivéve az idegen sorozó-járásban tartózkodó és az ottan való megvizsgálatásra engedélyt nyert ilyen hadköteleseket, — az illetőségi járásbeli sorozóbizottság előtt megjelenni kötelesek.

A felszólamlási kérvények és azok mellékletei, bélyegmentesek.

A családi értesítő kiállításáért, a mennyiben az ért díj követelhető, 2 o. é. forintnál többet követelni nem szabad.

Az előbbi években kiállított családi értesítők megújításáért pedig a mennyiben ezért díj követelhető, 1 o. é. forintnál többet követelni nem szabad.

A családfentartói kedvezményben részesítendők és a póttartalékba osztandók be, a védtörvény 34-ik §-a szerint a következők:

- 1. a keresetképtelen apának vagy özvegy anyának egyetlen fia, vagy annak nem léteben egyetlen veje, az utóbbi azon esetben, ha a viszonyok, melyek igényét megállapítják, nősülés idejében még feun nem állottak;
- 2. az apa halála után a keresetképtelen nagyapának vagy özvegy nagyanyának egyetlen unokája, ha azoknak fiuk nincsen;
- 3. teljes árvaságra jutott testvéreknek egy fitevére, vagy fitevére, ugyszintén atyátlan testvéreknek egyetlen fellestvére.

Azonban csak azon vérszerinti és törvényes egyetlen fiúnak, unokának vagy fitestvéreknek, illetőleg azon egyetlen vőnek van ezen fölmentésre igénye, a kinek fölmentésétől szülőinek, öreg szülőinek vagy testvéreinek, illetőleg apósának vagy anyósának eltartása függ s a ki e kötelezettséget teljesíti is.
Törvénytelen fiu hasonlóan részesíttetik e kedvezményben, ha ettől függ vérszerinti anyjának eltartása, s ha ő e kötelezettséget teljesíti is.
4. Egyetlen fiuval, unokával, fitestvérellel, illetőleg vővel egyenlő igényűnek tekintetik ugyanazon feltételek alatt az is, a kinek egyetlen fivére vagy többi fiverei, illetőleg sógorai:
a) sorhadi vagy tényleges honvédségi szolgálatkötelezettség alatt állanak, avagy az 1888-ik évi 18-ik törvényczikk értelmében mint tartalékosok vagy póttartalékosok béke idején tényleges szolgálatra kivételes behívattak, mindkét esetben feltéve, hogy nem szökevények, vagy

- b) 19 évesnél ifjabbak, vagy
- c) gyógyíthatatlan szellemi vagy testi fogyatkozások miatt keresetképtelenek.

5. Azon körtlmény, hogy egyik vagy másik fitestvér avagy unoka, más helységben vagy más gazdaságban s nem szülői vagy nagyszülői háznál lakik, a honmaradt védkötelese nézve fölmentési címet nem képez.

6. Egyetlen fiúnak és egyetlen unokának a szülők, illetőleg nagyszülők vejei rendszert nem vétetnek tekintetbe.

7. Ha valamely hadköteles egyén feleségének szülei már elhaltak és csak ennek munkaképtelen nagytatyja vagy özvegy nagyanyja van életben: az ilyen hadköteleseknek, mint unoka-vőnek, nincsen igénye a fölmentésre.
(Folyt. köv.)

Belföldi hírek. Haynald Lajos kalocsai bitoros érseket felszázados aloszari jubileuma alkalmával a magyar. tud. akadémia is üdvözölte. — Az akadémia az idei Kóczán-pályadíjat Szász Károly nyerte el történeti drámájával. — Pest megye közgyűlése az alispán jelentése alapján a közigazgatás reformjáról kimondotta, hogy óhajja a megyei tisztviselők élethosszúiglan való megválasztását s csak feyelmi uton elmozdíthatóságát.

Országgyűlés. A képviselőház tegnapi ülésén először Mocsáry beszélt és a kormány javaslatát erősen megtámadta. Majd áttért az Irányi ismeret indítványára a honosítási törvényt illetőleg és kiménytelül támadta meg a kormányt. Gyalázatosnak nevezte a Tisza eljárását, mely a legnagyobb magyart igyekszik hazájából végleg kiközösíteni. Mocsáry után Jókai állott fel és megeresztvén fantáziájának bő forrását, dicsőítő dythrambot zengett az ő Tisza Kálmánjára, a kettős hazára „tágabb” és „szűkebb” értelemben.

Jókai után Apponyi Albert gr. beszélt nagy hatással. Az Apponyi beszéde a Tisza politikáját és a kormány rendszerét teljesen tönkretette. Az egész kormánypártnak lehetetlen volt magát kivonni az Apponyi beszédjének sújtó hatása alól, mely valóban megrendítette a kormányelnök különben is ingadozó állását. Apponyi konstatal ugyan némi haladást pénzügyi téren, de ezen eredményből a dicsőséget korántsem a kormányznak tulajdonította, hanem a nemzet áldozatkésztségének.

A nemzet nagy erőfeszítése mellett csak annyit értünk el, hogy pénzügyünk teljesen nem roskadt össze. A kormány szellemével szakítást kíván, mert ez már teljesen meg van romolva. Új szellem lélektanilag meg is várható, ha az a férfi marad kormányelnöknek, a ki a hibát elkövette.

Ez nem személyi kérdés, mert pszichologiai lehetetlenség, hogy Tisza által vitessék keresztül reformmunka a maga tisztaságában, a ki minden tetteben a reformot megtagadni igyekezett.

A mai közigazgatás centralistikus, mert jogorvoslati nincs. Ezt a rendszert szive szerint maga építette Tisza Kálmán. Lehetetlen új rendszerre menni át annak, a ki a mainál 15 évig jól érezte magát. Tiszánál a

A „DEBRECZENI” TÁRSASÁGA.

IFJU SZIVEKBŐL.

(Költemények.)
Tél o l o j ó n .

I.
Fúj, fúj a szél, magam hallgatom csak,
A mint a kandallón jökedvében átszap;
Fúj, fúj a szél és én rólad gondolkodom
Barna szép leánykám! szentelt gondolatom!
Majd ha ugy ketteskén a tűz mellett ülünk,
Ugy mint most itten én, némán, egymagamba
És kicsiny szivekben nagy kedv lesz körülünk,
Majd téged ölelget, majd az én nyakamba
Csimpajkózik az a szép, ártatlan gyermek;
Majd ha én így szólok: „édes feleségem,
Életemnek éte, drága édes kincsem!”
Majd ha te azt mondod: „én vagyok világod!”
És kivülem nekem más világod nincsen,
Közös lesz az öröm, megosztjuk a gondot
S folyton azt érezzük, mit a szerelemnek
El-ó mámorában szívünk rég elmondott. . .

II
Fúj, fúj a szél, felleget hajt egyre,
Beborul a tájk, közeleg az alkony;
Kinezek és látom: ködült le a hegyre,
A falu harangját megszólalni hallom.
Ablakomhoz egy-egy esőcsepp verődik;
Visszavonom magam ide a tűz mellé,
A míg a szél ott künn csak tovább vesződik. . .

— Ki most kis szobámban elüldögélsz némán
S néha-néha talán visszagondolsz én rám —
Rólad . . . rólad gondolkodom,
Elérhetlen, fényes mennyországom!

Kacziányi R.
Kérdések.

Kedves virágok hervadoznak,
Kopár maradt a rózsafa. . .
Szirmot, levélt a kerti úton
Hűs őszi szél kerget tova.

Szirom, levél lesárgul, elhull. . .
Pihenve sirban csendesén,
Igy hull le majd éitem virága! . . .
Vagy tán nem lesz virága sem? . . .

* * *
Tavaszzal voltam itt az erdőn,
Bimbó, levél fakadt a fákon. . .
Most azt a sok diszt, ékességet
Könnyes szemmel, hervadni látom.

Elhervadt éitem is majd egykor. . .
Ha meglep a halálos álom:
Jó lesz a sirban megpiheni. . .
Vagy nyugtom akkor sem taláom?

Jánossy Zoltán.
Süvölt a szél. . .
Süvölt a szél a föld felett,
Kergeti a falevelet,
Virágtalan a kert fája,
Fülemlé nem száll rája

Fülemlé nem énekel,
Késő este, kora reggel,
Levelei a bokornak,
Elsárgulnak, leomolnak.

Majd a sir ha ölere zár
S rabbilincsen tart a halál:
Halkan omolj a síromra,
Rózsabokor hervadt lombja.

Nehogy ott zajt észrevegyek
S mély álmomból fölébredjek,
S ott eszembe jussom nekem:
Hogy valaha én is éitem.

Király Péter.

Egy kis tévedés.

Vasárnap delután volt, — tehát unalmas,
különbösen egy ilyen magamfajta garzon em-
bernek, ki már sokszor gondolkozott afelett,
hogy jó volna már — nem garzonnak lenni.
Tehát unatkoztam. Epen azon finom dis-
tinkciót tárgyaltam magamban, ami az egye-
düllet és egy szellemtelen társaság között
létezik. . .
Kopogtatás.
— Szabad.
— Egy levél, tekintetes uram.
Gyorsan felbontottam, s mondhatem, kel-
lemesen lepett meg tartalma.
„Kedves cimborám!
Holnap bemegyek a városba hozzátok.
Tallálj módot, hogy veled tallálkozhassam. stb.
Ölelő barátod:
Harkai Gusztó”

Brávó, a mai nap unalmát holnap bőven
fogom kárpótolni. Ha a Gusztó cimborám be-
jön falusi otthonából, akkor mi sohasem szok-
tunk a szomszédba menni jó kedvet kölcson
kérni. Ezek a falusi emberek úgy vannak a
mulatsággal, mint az éhes ember a terített
asztallal. Mohón hozzá látunk.

Gusztó barátom mulatozási kedvét csak
egy multa felül: az ő szerelmes természeté.
Szerelmes lesz minden szép lányba, vagy
menyecskebe, ahányat csak meglát. Sokszor
kettőbe-háromba is egyszerű.

(A tapasztalt néniek különben azt mond-
ják, hogy az ilyenekből lesznek a legjobb
férjek.)

Az én kedves Gusztó barátom másnap
csakugyan megérkezett.
— Szervusz cimborám!
— Isten hozott Gusztó pajtás!
— Bejöttöm hozzátok, egy kissé feifris-
síteni magamat. Könnyű nektek városi gaval
léroknak, azt sem tudjátok, hogy a sok mu-
latság közül melyiket válasszátok. Van-e mára
program?

— A színházban premiére van, azt hi-
szem nem lesz ellenedre . . .
— A viláért sem, tudod hogy rád bi-
zom magamat.
Eljött az est, s elindultunk a színházba.

A néző tér ugy nézett ki, mint ahogy illik
egy premiére alkalmával. A páholy sorok csak
ugy tündökölték az igazó szép szemektől —
na meg a szebbnél-szebb toilettéktől.
Gusztó le nem vette szeméről látszóvát
s ugy tette meg hízélgő megjegyzéseit.

közgazgatás reformja nem új szellem, hanem taktikai jelszó.

Apponyi hatalmas beszéde d. u. 2 óra tájban ért véget.

Külföldi hírek Erzsébet királyné Korfuból Afrikába hajózott. — Villamos fegyver. Rómában nem rég villamos töltenyi löfegyverrel tettek kísérletet.

KARCZOLATOK.

(A hatlelek.)

A „Budapesti Újság” nem hallgatja el, hogy a kormányán érzi a Tisza Kálmán fölösleges voltát s már nem bánák, ha a veterán invalidus be vonulna a politikai rokantak menhelyére.

Igen, de Tisza Kálmán még mindig szereti a veterán parádekat, még mindig szereti a politikai játszmában sipiskedni, még mindig szereti Vindobona asszonyt, bár egy idő óta mindketten egy jó egy üveg szemmel.

Őszehívja tehát a geszti rokkant az — alkalom csinálókát, a monoclis Csernátont, a trónörökösirat Jókai Mórt, vizszabályozó Horváth Gyulát, túrelmi... akarom mondani jelenléti házias Hegedűs Sándor, valódi, belső és titkos Ivánka Imrét, sőt még a Tiszát felkőszöntető Váradi Gábort is.

— Barátom, nekem megtudjátok, hogy kik azok az elégedetlen elemek!

Igen, de a mameluk csak titokban elégedetlenik.

Olyan, mint az alamuzsi macska: van körme, de behuzza a talpába s csak akkor ugrik nagyot, a mikor nem látják. Máskor csak mosakodik, mint br. Rosner Ervin, fonogat, mint másokat a pártkötelék hálojába fonó Csernától, dorombol, mint a „Pesti Hírlap”-ban Pulszky Ferenc és hízelkedik, mint egy kitüntetésre vágyakozó polgármester.

Tanácskozta a befentések óraszámra, míg végre felszólt trónörökösirat Jókai Mór és beszélt vala ilyeténképen:

— „Uram, én kitaláltam az elégedetlen mamelukok kiugratásának a módját!”

— Ki ez a szöke angyal, — hát az a tüzes szemű kis daemon, hát ez, — hát az? Alig győztem neki felelgetni.

Egyszerre csak olyat taposott lábomnak legérzékenyebb részére, hogy a szép szemek helyett vörös, kék csillagokat láttam fájdalomban.

— Pardon, pajtás... nézd ott a jobb soron, egy... kettő... a harmadik páholyban, ... nem ott... az a hölgy Thegetoffi derékban... ki az?

A tyukszemem kegyetlenül sajgott, bosszua törte a fejemet. A kit kérdett, egy jó barátomnak volt a felesége. Valóban elragadó kis menyecske.

— Az ég, hát nem ismered? A bájos kis Margitka, Hidasz pénzügyi tanácsosnak lánya. Az egész város fiatalasága rajong érte?

— Te ismered?

— Hogyne, egy pikniken lettem neki bemutatva.

— Béla, ha istent ismersz, bemutatás neki. Megteszed?

— Hogyne, örömmel. Mikor parancsolod?

— Holnap délből. Elmegyek hozzád, s onnan együtt megyünk. Te kedves, aranyos Belácskám!

Ha nem vigyázok, megcsókolt volna, ott stante pede, a színházban.

Játszhatott már most neki akár Sarah Bernhárdd, énekelhetett volna neki most Blaháné, vagy Patti Adél, — mit neki, mikor ő Margitkában gyönyörködhetett!

Én most már nyugodtan adhattam át magamat az élvezetnek, melyet a szellemes francia vigjáték nyújtott.

A vacsora alatt volt mit hallgatnom, eletemben nem hallottam annyi dicső jelzöt. Egy b. i. referens egy egész farsangi saisonat kihuzhatott volna velem. Legkisebb volt az „isten”; ezután sorban következtek: „a megtestesült báj”, „a szépek ideája”, „almaim tándóki csillaga”, stb. stb. ad infinitum.

— „Halljuk, halljuk!” riadozik a kíváncsi mamelukok khórusa.

— „Ugy-e a mi pártunkon csaknem minden ember ellenzéki a lelke belsejében s az volt kezdetben valamennyi s csak is a husos fazék ténit el meggyőződésének utjáról?”

— „Ugy van szógám, igriceim!” — hagyá helyben a beszédet Tisza Kálmán.

— „Ha úgy van, akkor az sincs másképen, hogy a ki tőlünk az ellenzékhez akar visszapártolni, az tulajdonképen az első szerelméhez vágyik vissza. A ki pedig szerelmes, annál rozsaszin leveleszen, az pedig található leend közel a szívéhez, vagyis a tárczájában.”

— „Aunye be gyönygen szolnokol,” — szól az időközben besettenkedett Móríc Palya. „De hát hová dérogál voltaképen az próféta ur szavazattya?”

— „Meg van az írva egy novellámban. — Adjon a generális ur fényes esélyt...”

— „Estélyt?...” riad fel sebzett szarvasként a generális. „Ez már meggondolni való! A fiam, ha ezt megtudja, megint ráolvassa a parlamentben, hogy „hibákat is követtem el.” Meg aztán a táblapénz se Csáky szalmája, hogy mindenki huzogasson belőle!”

— „Ez egyszer meg kell lenni annak a jókedvű adakozásnak! A híres malaczkányból adsz nekik, kegyelmes uram, egy zónaporciót és minél több bort. Elég lesz a karcos is, mert az pezseg, mint akár a sampányer. Kivált s z ó d á v a l.”

— „Üsse kó, ha mindjárt tönkre is jutsz. Hát aztán?”

— „Aztán” (folytatja a poéta) „berugatjuk az egész kompiánt!”

— „Helyes,” mordul fel Móríc Palya, a nyelvvel csettintelve.

— „Ezalatt pedig” (suttag a „tágabb haza” megzengedezője) három-négy mameluk oda lopózik a berugottak mellé s azt mondja nekik, hogy ölelés hoz a generálistól. — Ölelés közben pedig (mint a hogy egy feltékeny férj tette próbára a gyanusított udvarlókát az én novellámban) elcsipetik minden embernek a tárczája...”

— „Puji! Ez már még se járja! Nem illik!” riadnak fel a mamelukok, orozáik szemérmes pirulása közben.

— „Csitt! Be kell csukni azt a szavadó fonográfotokat! — mordul reájok Tisza Kálmán, a nagyur. „Folytasd tovább, Jókelesz-Mókelesz szógám!”

— „No hát! — A tárczákkal (hiszen nem miniszteri tárczákkal) semmiféle bűnös szándék nem üzetvén, valamennyi átadatik a miniszterelnöknek és a beketlen, vagy elpártolni vágyó mamelukok tárczáiban bizonyára ott leszen egy szerelmes levél a bájos Oppozíció mamához, vagy ennek a leányai közül akár a szűzies Irániellához, — akár pedig a palmaszál termetű Apponiához.”

— „Helyes, helyes.” — Igy üvöltének a

Gusztinak pompás kedve volt az este. A cigány „neki huzta”, de nem is bánta meg, mert a ropogós bankók egymás után cseréltek gazdát. Már a „Nacht-musik”-ot is megbeszéltek.

Ez a sok pont azt jelenti, hogy Guszti egy álmatlan éjszakát töltött ágyában. Gondolatai ott kalandoztak a bájos kis Margitkánál s erősen föltette magában, hogy ennek „komolyan” fog udvarlani.

A vizit idejére Guszti úgy kicsipte magát, hogy senki sem mondandá róla, hogy ő falusi gavallér, — úgy nézett ki, mint jogász korában, mikor még hangadó volt. Sőt még azokból a régi bókókból is felfrisített egy párt emlékezetében, hogy szegény ne valjon.

— Itt vagyok drága Belám; készen vagy-e te is? Kérlek nézz körül, nincs-e valami hiba öltözékemen, mert hát tudod, én már kijöttem az ilyenekből. A nyakkendőm jól áll-e?

— Egészen a régi vagy, Gusztikám!

— Nos készen vagy-e már?

— Rögön, csak a keztyűmet keresem, ... ahá, itt van, no gyérünk.

— Hiu a Margitka, Béla? Szereti a bókókat?

— Mint minden leány. A melyik leginkább protestál ellene, annak hizeleg leginkább!

— No ezt megadhatjuk nekik, különösen mi, akiknek már szükségünk van ilyen uton szerezni egy kis renométt a hölgyeknél, tekintve hátrahagyott éveinket...

— Csak nem tartod már magadat vén legénynek? Hisz’ alig hagytad el még a három X-et.

— Hja, a lányok nem igen szeretik a ritkulni kezdő hajfürtöket!

— Igen a lányok, de... (majdnem elszóltam magam).

Megerkezünk s bejelentés után belépünk az elegán szalonba.

benfentesek s néhány nap mulva már folyt javában a nagy miniszterelnök estély!

Minden úgy ment, mint a parancsolat. A tárczáik megszerzésére (velök született ügyességuel fogva) Pulszky Ferenc, Csernátony és Váradi Gábor urak vállalkoztak.

Sikeres munkát végeztek, mert reggel felé (mikor a miniszterelnök karcos és egyéb mámorából kapadozni kezdett) mintegy két-száz bugyellárist latott maga előtt tornyosulni.

Hozzá látott fekete kabinetjében a munkához.

És rémület! Egyetlen egyet kivéve, valamennyi mameluk levélben ott volt egy szerelmes levél, melyben a mamelukok ígéri a páros szökést azon esetre, ha erre előbb intést kapnak — Bécsvárosából!

Választ a fent nevezett szépségek nem irtak s annak az egyetlenegy mameluknak a neve, a kinél nem találtott szakadási hajlamokról tanuskodó levél vala — dr. Tisza István.

Gili Balázs.

Asphalt vagy beton?

(Levél a f. szerkesztőhöz.)

Debreczen sz. kir. város tanácsa a Nagy- és Kisvárad utcák, valamint a Széchenyi és Nagy-Czegied utca gyalogjárói kibukolásának vállalati uton leendő biztosítására, illetve az árverés megtartására kiküldött bizottság javaslatát, mely szerint nevezett, utcáknak aszfalttal leendő ellátására a magyar asphalt részvény társaság ajánlatát elfogadásra ajánlja, a városi közgyűlés elé terjeszti, de mint értesülünk, minden pártolás vagy támogatás nélkül nem akarván irányt adó javaslatát magára felelősséget vállalni.

Valóban ezen tanácsi végzést az árlejtési bizottság javaslata után vártuk is, mindazonáltal nem titkolhatjuk el meglepetésünket a fölött, hogy a város és a háztulajdonosok érdekeit oly nagyon érintő ügy felett, ily misem mondóan határozzanak. — Mert azt hiszük mi, kik a gyalogjáró burkolat költségeinek felét viseljük, már saját megnyugtatósnaknál fogva is megkivánhatjuk, hogy azo forum, mely tekintélyes szavával az ügyben dönteni hivatva van, azért felelős is leszen, vagy ha nem is akarna felelős lenni, ugy legalább tegye meg mindazon intézkedéseket, melyek az érdekeklettek megnyugtatók és ily fontos és nagy anyagi áldozatokat kivánó ügyben, érett megfontolás után irányt adó határozatot hozzon.

Kell ezt kívánunk különösen most, midőn érdekeinket az árlejtő bizottság javaslatával nagyon is veszélyeztetve látjuk.

Ugyanis nézetünk szerint az árlejtő bizottság nagyon felületesen határozott. — De nem is határozhatott máskép e bizottság mely látszólag teljes elfogultsággal küzd másnemű burkolási módok ellen, s mely bizottság egyedül az asphaltot tartja jónak és minthogy asphaltra csak két ajánlat történt, takarékoságot mutatandó, — az olecsóbbat ajánlotta. — Na bizony ezt ugy kifundálni nem nagy lumenre volt szükség. — De hogy e javaslat miképp állhat meg, azt (a városfőmérnökét kivéve) csupa laikusokból álló bizottság akár

Ó nagysága valóban bájos volt; a Guszti jelzőit én sem igen találtam tulzottnak.

A bemutatást kedves mosolylyal fogadta s minthogy Guszti az elfogultságról nem volt képes szóhoz jutni, ó nagysága kezdte el a társalgást.

— Harkai ur hogy mulatott az este az színházban?

— Hogyan, nagysád figyelmére méltatott?

— Nem kellett-e tennem, hiszen egész este ott volt a szeme rajtam. Haragszom is érte...

— Csodálkozhatik-e nagysád, mi férfiak rabjai vagyunk a szép lányoknak.

— Meg a szép asszonyoknak — egésztém ki Guszti szavait.

— No akkor Harkai urnak jobb izlése van, mint magának — ő a lányokat szereti.

— Lehet-e másként — folytatá Guszti — hiszen ha nagysádra néz valaki, csak az én izlésemnek adhat igazat.

— Szegény asszonyok!... Ha minden fiatal ember így gondolkoznék, akkor nem volna feltékeny férj. Hej pedig de sokat gyótrik ezek a férfiek a szegény asszonyt ostromba feltékenyekedéseikkel.

— Nagysád ugy beszél, mintha már próbálta volna!

— Persze, hogy próbáltam — — ime az én kis feltékeny férjcském — Harkai Gusztáv ur — mutatá be önagysága Gusztinak az épen belépő férjét.

— Ó-ó örvendek a szerencsének... — Részemről.

Guszti barátom alig várta, hogy kívül legyen az ajtón.

Először jól lehordott engem, a miért bolondá tettem, aztán felfogadta, hogy sohasem lesz többé szerelmes.

Magyaróssy Imre.

műszaki, akár gazdasági szempontból megokolni alig ha tudja.

Mert műszaki szempontból véve, köztudomásu dolog, hogy a betonjárda nem csak hogy egyenrangu a legelső minőségű asphalttal, de annál határozottabban jobb, tartósabb és szebb, kijavítása pedig nem jár semmi nemű külső s a közönséget érintő kellemetlenségekkel.

Ezt bizonyítja a Budapestben, Beszterczen Miskolczon, Szolnokon s egyéb helyeken készült beton burkolat; különösen az utóbbi helyen, vagyis Szolnokon előállított betonjárókról magunk is meggyőződünk, hogy mind csin, mind szilárdság, mind tartósság tekintetében a betoa az asphaltot sokkal felülmulja.

De kitétszik ez az ajánlatokból is; a beton burkolatért 25 évi jótállás ajánlatik; s a tapasztalat bizonyítja, hogy a beton még 25 évi használat után is, oly csekélyet kopik, hogy kevés javítással ismét hosszú ideig használható.

Az asphaltért 15 év jótállás ajánlatik, de ki mer arról jótállani, hogy az első öntésből 15 év mulva egy szemmyi is marad, ki garantozza azt, hogy 15 év után nem kell az egészet újra önteni? avagy 15 év múltán már annyira kifizette magát az asphalt, hogy a város azt újra öntetheti?

Igy tehát előny az asphaltnak (és nem is elsőrendűnek) csak elfogultsággal adható; de nem adható előny még a hazai ipar támogatása szempontjából sem, mivel a Melocco testvéreknek szintén magyarországi gyárok van (Budapest, József tér) s az általuk készített beton szintén magyar ipar.

De gazdasági szempontból véve az árlejtési bizottság javaslata csakugyan érthetetlen.

Melocco testvérek az összes munkát 25 évi jótállással hajlandók elvállalni 50.700 forintért; tehát a készitendő összes gyalogjárók 25 év alatt kerülnek a városnak 50.700 forintjába.

A magyar asphalt társaság az összes munkáért 15 évi jótállással 61.000 forintot kér; ha tehát 10 évi jótállási különbözetet veszünk, mely idő alatt már a városnak kell az asphaltot fenntartani; — a 10 év költsége minimum 10.000 frtra számítható s így a városnak a magyar asphalt bekelet 25 év alatt 71.000 frtba, vagyis 20.300 frtal többé, mint a beton. — Százalékban kifejezve 40%-ékkal drágább az asphalt; ebből a bizottság javaslata alapján az következik, hogy 40%-kal jobb is a betonnál; de ki meri ezt állítani, ki mer ezért magára felelősséget venni? — mert ezek tények, ezt megczafálni ki sem képes.

Ebből látszik, hogy mekkora elfogultság kellett ahhoz, hogy ily árkülömbözet mellett a beton rovására az asphalt ajánlássék, és viszont kiteszik az is, hogy mily kevés suly van fektetve arra, hogy egy város, mint a háztulajdonosok érdeke szem előtt tartassék. A tanács be is látta ezt és eppen azért hártja el magáról a felelősséget akkor, midőn a bizottság javaslata minden hozzáadás nélkül terjeszti a közgyűlés elébe.

De nagyon téved az, aki azt hiszi, hogy mi az asphaltnak ellenségei vagyunk, korántsem — Mi szivesen fogadjuk az asphalt burkolatot, sőt bármily áldozattól sem riadunk vissza, de kivánjuk, hogy jó is legyen; és ha a bizottság kidobandónak tartja a beton és a magyar asphalt közötti 20.300 frtot akkor ne legyen tekintet a magyar asphalt és a newchatei asphalt közt levő 10.000 frtra sem, mert az bizonyos, hogy a newchatei asphalt nem 15% (mint amennyi az árkülömbözet) de 50%-kal job a másik asphaltnál; és mi zugolódár nélkül fizetjük meg a több költséget, mivel tudjuk, hogy a newchatei társaság asphaltja a legforróbb nyárban sem puhul meg, de a dernai már kis hőségben is megpuhul; de meg köztudomásu, — hogy a dernai asphalt kopása az előbbinél sokkal nagyobb. De végül azért is inkább elfogadandó lett volna a newchatei asphalt, hogy legalább a városban már eddig készített asphalttal az ujonnan készitendő muaka egyforma minőségű legyen.

Mindezeknél fogva az elmondottakat figyelmébe ajánljuk a város törvényhatósági bizottsági tagjainak és bizony hiszük, hogy a megtartandó közgyűlésen a bizottság javaslata ellen, melyet maga a tanács sem pártol, állást foglal, és ha már a kitűnő és 40%-al olecsóbb beton el nem fogadtatnék, ugy mindenesetre a newchatei asphalt fogadtatik el.

De szerény nézetünk szerint (minthogy a munka tavaszán előbb ugy sem kezdődött meg) leghelyesebb volna ha a beczesített ajánlatok ugy műszaki, mint takarékosági szempontból való elbírálás végett egy arra hivatott és országos tekintélyű műszaki testületnek, vagy erre felkért nagy tekintélyű szakértőknek adtanák át, kiknek véleménye kikértenék; ezen vélemény ellen aztán senkinek sem lehetne kifogása s abban bizonyára mindenké megayugodnék.

Debreczen, nov. 26.

Több érdekelt.

HELYI HIREK.

Kossuth — és Debreczen.

Debreczen, nov. 27.

A holnapi városi közgyűlés tárgysorozának bizonyára legfőbb pontja a Kossuth Lajos diszpolgárságára vonatkozó indítvány. Majd a sem akarjuk feltételezni, hogy ezen hazafias indítványnak Debreczen város közgyűlésén ellenzői lehetnének, — mindazonáltal ujlág felkérjük az indítvány aláíróit, hogy a holnapi közgyűlésen teljes számmal megjelenjen sziveskedjenek, — nehogy esetleg olyan határozat

közgazgatás reformja nem új szellem, hanem taktikai jelszó.

Apponyi hatalmas beszéde d. u. 2 óra tájban ért véget.

Külföldi hírek Erzsébet királyné Korfuból Afrikába hajózott. — Villamos fegyver. Rómában nem rég villamos töltenyi löfegyverrel tettek kísérletet.

KARCZOLATOK.

A „Budapesti Újság” nem hallgatja el, hogy a kormányparton érzik a Tisza Kálmán fölösleges voltát s már nem bálnák, ha a veterán invalidus be vonulna a politikai rokkantak menhelyére, a vén kártyás megretírná eddigi nyereségyével, a vén kaczer bevallaná, hogy immár — non possumus!

Igen, de Tisza Kálmán még mindig szereti a veterán parádákat, még mindig szereti a politikai játszmában spikkedni, még mindig szereti Vindobona asszonyságot, bár egy idő óta mindketten egy jó ügy szemmel, — egy igazi, egy géplábbal, — két valódi, harmincz hamis foggal, — parókával és pótbájakkal rendelkeznek a politikai szerelem találgatóihoz.

Összehívja tehát a geszti rokkant az — alkalom csinálókát, a monoclis Csernátont, a trónörökösöt Jókai Mórt, vizszabályozó Horváth Gyulát, türelmi... akarom mondani jelenléti bárczás Hegedűs Sándor, valódi, belső és titkos Ivánka Imrét, sőt még a Tiszát felköszöntgető Váradi Gábort is.

Barátom, nekem megtudjátok, hogy kik azok azok az elégedetlen elemek! Igen, de a mameluk csak titokban elégedetlenik.

Olyan, mint az alamuzsi macska: van körme, de behuzza a talpába s csak akkor ugrik nagyot, a mikor nem látják. Mäskor csak mosakodik, mint br. Rosner Ervin, fonogat, mint másokat a pártkötelék hálójába fonó Csernátont, dorombol, mint a „Pesti Hírlap”-ban Pulszky Ferenc és hízlekedik, mint egy kütüntetése vágyakozó polgármester. Nem karmol az addig, a mig van oka a Tisza csalátlától félni vagy remélni.

Tanácsokztak a befentesek óraszámra, mi; végre felszólalt trónörökös elsrató Jókai Mór és beszélt vala ilyenénképen: — „Uram, én kitaláltam az elégedetlen mamelukok kiugratásának a módját!”

— Ki ez a szóke angyal, — hát az a tüzes szemű kis daemon, hát ez, — hát az? Alig győztem neki felelgetni.

Egyszerre csak olyat taposott lábomnak legerősebb részére, hogy a szép szemek helyett vörös, kék csillagokat láttam fájdalom-ban.

— Pardon, pájtás... nézd ott a jobb soron, egy... kettő... a harmadik páholyban, ... nem ott... az a hölgy Thegetoff derékban... ki az?

A tyukszemem kegyetlenül sajgott, bosszua törtem a fejemet. A kit kérdezt, egy jó barátomnak volt a felesége. Valóban elragadó kis menyecske.

— Az egre, hát nem ismered? A bájos kis Margitka, Hidassy pénzügyi tanácsosnak lánya. Az egész város fiatalága rajong érte?

— Te ismered? — Hogyne, egy pikniken lettem neki bemutatva.

— Béla, ha istent ismersz, bemutatnád neki. Megteszed?

— Hogyne, örömmel. Mikor parancsolod? — Holnap délben. Elmegyek hozzád, s onnan együtt megyünk. Te kedves, aranyos Belácskám!

Ha nem vigyázok, megcsókolt volna, ott stante pede, a színházban.

Játszhatott már most neki akár Sarah Bernhárd, énekelhetett volna neki most Blaháné, vagy Patti Adél, — mit neki, mikor ő Margitkában gyönyörködhetett!

Eu most már nyugodtan adhattam át magamat az élvezetnek, melyet a szellemes francia vigjáték nyújtott.

A vacsora alatt volt mit hallgatnom, életemben nem hallottam annyi dicsérő jelzöt. Egy b. li referens egy egész farsangi saisont kihuzhatott volna velem. Legkisebb volt az „isten” ezután sorban következtek: „a megtestesült báj”, „a szépek ideája”, „almaim tündökli csillaga,” stb. stb. ad infinitum.

— „Halljuk, halljuk!” riadozik a kiváncsi mamelukok khórusa.

— „Ugy-e a mi pártunkon csaknem minden ember ellenzéki a lelke belsejében s az volt kezdetben valamennyi s csak is a husos fazék ténit el meggyőződésének utjáról?”

— „Ugy van s ó g á m, i g r i c z e m!” — hagyá helyben a beszédet Tisza Kálmán.

— „Ha úgy van, akkor az sincs másképen, hogy a ki tőlünk az ellenzékhez akar visszapártolni, az tulajdonképen az első szerelemhez vágyik vissza. A ki pedig szerelmes, annál rózsaszín levél léssen, az pedig található leend közel a szívéhez, vagyis a tárczájában.”

— „Aunye be gyöngyben szólnokol,” — szól az időközben besettenkedett Möriz Palya. „De hát hová dérogál voltaképen az proféta ur szavazatya?”

— „Meg van az irva egy novellámban. — Adjon a generális ur fényes esélyt...”

— „Estélyt?...” riad fel sebzett szarvasként a generális. „Ez már meggondolni való! A fiam, ha ezt megtudja, megint rámolvassa a parlamentben, hogy „hibákat is követtem el.” Meg aztán a táblapénz se Csáky szalmája, hogy mindenki huzogasson belőle!”

— „Ez egyszer meg kell lenni annak a jókedvű adakozóknak! A híres malaczkányból adsz nekik, kegyelmes uram, egy zónaporciót és minél több bort. Elég lesz a karczos is, mert az pezseg, mint akár a sampányerkivált s ó d á v a l a.”

— „Üsse kö, ha mindjárt tönkre is jutok. Hát aztán?”

— „Aztán” (folytatja a poéta), „berugatjuk az egész kompaniát!”

— „Helyes,” mordul fel Möriz Palya, a nyelvvel csettintetve.

— „Ezalatt pedig” (suttog a „tágabb haza” megzendezője) három-négy mameluk oda lopózik a berugottak mellé azt mondja nekik, hogy ölelést hoz a generálistól. — Ölelés közben pedig (mint a hogy egy féltékeny férj tette próbára a gyanúsított udvarlót az én novellámban) elcsipetik minden embernek a tárczája...”

— „Pfu! Ez már még se járja! Nem illik!” riadnak fel a mamelukok, orczáik szemérmetes pirulása közben.

— „Csitt! Be kell csukni azt a szavazó fonográfotokat! — mordul reájok Tisza Kálmán, a nagyur. „Folytasd tovább, Jókelesz-Mókelesz szögám!”

— „No hát! — A tárczákkal (hiszen nem miniszteri tárczákkal) semmiféle bűnös szándék nem tüztven, valamennyi átadatik a miniszterelnöknek és a békétlen, vagy elpártolni vágyó mamelukok tárczáiban bizonyára ott léssen egy szerelmes levél a bájos Oppozíció mamához, vagy ennek a leányai közül akár a szűzies Irániellához, — akár pedig a palmaszál termető Apponyi-nához.”

— „Helyes, helyes.” — Így üvöltének a

Gusztinak pompás kedve volt az este. A cigány „neki huzta”, de nem is bánta meg, mert a ropogós bankók egymás után cseréltek gazdát. Már a „Nacht-musik”-ot is megbeszélték.

Ez a sok pont azt jelenti, hogy Guszti egy álmatlan éjszakát töltött ágyában. Gondolatai ott kalandoztak a bájos kis Margitkánál s erősen fölterte magában, hogy ennek „komolyan” fog udvarolni.

A vizit idejére Guszti úgy kicsipte magát, hogy senki sem mondaná róla, hogy ő falusi gavallér, — úgy nézett ki, mint jogász korában, mikor még hangadó volt. Söt még azokból a régi bókókból is felírított egy párt emlékeztetőben, hogy szegényt ne valjon.

— Itt vagyok drága Belám; készen vagy-e te is? Kérlek nézz körül, nincs-e valami hiba öltözékemen, mert hát tudod, én már kijöttem az ilyenekből. A nyakkendóm jól áll-e?

— Egészen a régi vagy, Gusztikám!

— Nos készen vagy-e már?

— Rögton, csak a keztyűmet keresem, ahá, itt van, no gyerünk.

— Hiu a Margitka, Béla? Szereti a bókókat?

— Mint minden leány. A melyik leginkább protestál ellene, annak hizeleg leginkább!

— No ezt megadhatjuk nekik, különösen mi, akiknek már szükségünk van ilyen uton szerezni egy kis renométt a hölgyeknél, tekintve hátrahagyott éveinket...

— Csak nem tartod már magadat vén legénynek? Hisz’ a’ig hagyta el még a három X-et.

— Hja, a lányok nem igen szeretik a ritkúli kezdő hajfűrtöket!

— Igen a lányok, de... (majdnem elszóltam magam.)

Megérkezünk s bejelentés után belépünk az elegán; szalonba.

benfentesek s néhány nap mulva már folyt javában a nagy miniszterelnök estély!

Minden úgy ment, mint a parancsolat. A tárczák megszerzésére (velők született ügyességnél fogva) Pulszky Ferencz, Csernátont és Váradi Gábor urak vállalkoztak.

Sikeres munkát végeztek, mert reggel felé (mikor a miniszterelnök karczos és egyéb mámorából kapadozni kezdett) mintegy kétszáz bugyellárist látott maga előtt tornyosulni.

Hozzá látott fekete kabinetjében a munkához.

És rémület! Egyetlen egyet kivéve, valamennyi mameluk levélben ott volt egy szerelmes levél, melyben a mamelukok ígérik a páros szökést azon estre, ha erre előbb intést kapnak — Bécs városából!

Választ a fent vezetett szépségek nem irtak s annak az egyetlenegy mameluknak a neve, a kinél nem találtatt szakadási hajlamokról tanuskodó levél vala — dr. Tisza István.

Gili Balázs.

Asphalt vagy beton?

(Levél a f. szerkesztőhöz.)

Debreczen sz. kir. város tanácsa a Nagy-és Kisvárad utcák, valamint a Széchenyi és Nagy-Czegied utca gyalogjárói kiburkolásának vállalati uton leendő biztosítására, illetve az árverés megtartására kiküldött bizottság javaslatát, mely szerint vezetett, utcáknak asphalttal leendő ellátására a magyar asphalt részvény társaság ajánlatát elfogadásra ajánlja, a városi közgyűlés elé terjeszti, de mint értesülünk, minden pártolás vagy támogatás nélkül nem akarván irányt adó javaslatával magára felelősséget vállalni.

Valóban ezen tanácsi végzést az árlejtségi bizottság javaslata után vártuk is, mindazonáltal nem titkolhatjuk el meglepetésünket a fölött, hogy a város és a háztulajdonosok érdekeit oly nagyon érintő ügy felett, ily misem moudóan határozzanak. — Mert azt hiszük mi, kik a gyalogjáró burkolat költségeinek felét viseljük, már saját megnyugtatósnaknál fogva is megkivánhatjuk, hogy azo forum, mely tekintélyes szávával ez ügyben dönteni hivatva van, azért felelős is leszen, vagy ha nem is akarna felelős lenni, ugy legalább tegye meg mindazon intézkedéseket, melyek az érdeketeket megnyugtatók és ily fontos és nagy anyagi áldozatokat kivánó ügyben, érejt megfontolás után irányt adó határozatot hozzon.

Kell ezt kivánnunk különösen most, midőn érdekeinket az árlejtségi bizottság javaslataival nagyon is veszélyeztetve látjuk.

Ugyanis nézetünk szerint az árlejtségi bizottság nagyon felületesen határozott. — De nem is határozhatott másképp e bizottság mely látszólag teljes elfogultsággal küzd másnemű burkolási módok ellen, s mely bizottság egyedül az asphaltot tartja jónak és minthogy asphaltra csak két ajánlat történt, takarékoságot mutató, — az olcsóbbat ajánlotta. — Na bizony ezt ugy kifundálni nem nagy lumere volt szükség. — De hogy e javaslat mikép állhat meg, azt (a városfőmérnökét kivéve) csupa laikusokból álló bizottság akár

Ó nagysága valóban bájos volt; a Guszti jelzöt én sem igen találtam tulzottnak.

A bemutatást kedves mosolylyal fogadta s minthogy Guszti az elfogultságtól nem volt képes szöhoz jutni, ő nagysága kezdte el a társalgást.

— Harkai ur hogy mulatott az este az színházban?

— Hogyan, nagysád figyelmére méltatott?

— Nem kellett-e tennem, hiszen egész este ott volt a szemem rajtam. Haragszom is érte...

— Csodálkozhatik-e nagysád, mi férfiak rabjai vagyunk a szép lányoknak.

— Meg a szép asszonyoknak — egészitém ki Guszti szavait.

— No akkor Harkai urnak jobb izlése van, mint magának — ő a lányokat szereti.

— Lehet-e másként — folytatá Guszti — hiszen ha nagysádra néz valaki, csak az én izlésemnek adhat igazat.

— Szegény asszonyok!... Ha minden fiatal ember így gondolkoznék, akkor nem volna feltékeny férj. Hej pedig de sokat gyötrik ezek a férfiek a szegény asszonyt ostoba feltékenykedéseikkel.

— Nagysád ugy beszél, mintha már próbálta volna!

— Persze, hogy próbáltam — — ime az én kis feltékeny férjecsém — Harkai Gusztáv ur — mutatá be önagysága Gusztinak az épen belépő férjét.

— Ó-ö-örvendek a szerencsének... — Részemről.

Guszti barátom alig várta, hogy kívül legyen az ajton.

Először jól lehordott engert, a miért bolondá tettem, aztán felfogadta, hogy sohasem lesz többé szerelmes.

Magyaróssy Imre.

műszaki, akár gazdasági szempontból megokolni alig ha tudja.

Mert műszaki szempontból véve, köztudomásu dolo, hogy a betonjárda nem csak hogy egyenrangu a legelső minőségű asphalttal, de annál határozottabban jobb, tartósabb és szebb, kijavitása pedig nem jár semmi nemű külső s a közönséget érintő kellemetlenségekkel.

Ezt bizonyítja a Budapesten, Beszterczen Miskolczon, Szolnokon s egyéb helyeken készült beton burkolat; különösen az utóbbi helyen, vagyis Szolnokon előállított betonjárókról magunk is meggyőződünk, hogy mind csin, mind szilárdság, mind tartósság tekintetében a betou az asphaltot sokkal felülmulja.

De kitetszik ez az ajánlatokból is; a beton burkolatért 25 évi jótállás ajánlatik; s a tapasztalat bizonyítja, hogy a beton még 25 évi használat után is, oly csekélyet kopik, hogy kevés javítással ismét hosszú időnkig használható.

Az asphaltért 15 év jótállás ajánlatik, de ki mer arról jótállani, hogy az első öntésből 15 év mulva egy szemnyi is marad, ki garantírozza azt, hogy 15 év után nem kell az egészet újra önteni? avagy 15 év multán már annyira kifuzte magát az asphalt, hogy a város azt újra öntetheti?

Igy tehát előny az asphaltnak (és nem is elsőrendűnek) csak elfogultsággal adható; de nem adható előny még a hazai ipar támogatása szempontjából sem, mivel a Melocco testvérek szintén magyarországi gyárok van (Budapest, József tér) s az általuk készített beton szintén magyar ipar.

De gazdasági szempontból véve az árlejtségi bizottság javaslata csakugyan érthetetlen.

Melocco testvérek az összes munkát 25 évi jótállással hajlandók elvállalni 50.700 frt-ért; tehát a készitendő összes gyalogjárók 25 év alatt kerülnek a városnak 50.700 forintjába.

A magyar asphalt társaság az összes munkáért 15 évi jótállással 61.000 ftot kér; ha tehát 10 évi jótállási különbözetest veszünk, mely idő alatt már a városnak kell az asphaltot fenntartani; — a 10 év költsége minimum 10.000 frta számítható s így a városnak a magyar asphalt belekerül 25 év alatt 71.000 frtba, vagyis 20.300 ftal többé, mint a beton. — Százalekban kifejezve 40%-ékkal drágább az asphalt; ebből a bizottság javaslata alapján az következik, hogy 40%-kal jobb is a betonnál; de ki meri ezt állítani, ki mer ezért magára felelősséget venni? — mert ezek tények, ezt megczafolni ki sem képes.

Ebből látszik, hogy mekkora elfogultság kellett ahoz, hogy ily árkülönbözest mellet a beton rovására az asphalt ajánlások, és viszont kitetszik az is, hogy mily kevés suly van fektetve arra, hogy egy város, mint a háztulajdonosok érdeke szem előtt tartassék. A tanács be is látta ezt és éppen azért hárítja el magáról a felelősséget akkor, midőn a bizottság javaslata minden hozzáadás nélkül terjeszti a közgyűlés elébe.

De nagyon téved az, aki azt hiszi, hogy mi az asphaltnak ellenségei vagyunk, korántsem — Mi szivesen fogadjuk az asphalt burkolatot, sőt bármily áldozattól sem riadunk vissza, de kivánjuk, hogy jó is legyen; és ha a bizottság kidobandónak tartja a beton és a magyar asphalt közötti 20.300 frtot akkor ne legyen tekintet a magyar asphalt és a newchatei asphalt közt levő 10.000 frtra sem, mert az bizonyos, hogy a newchatei asphalt nem 15% (mint amennyi az árkülönbözést) de 50%-kal jobb a másik asphaltnál; és mi zugolódár nélkül fizetjük meg a több költséget, mivel tudjuk, hogy a newchatei társaság asphaltja a legforróbb nyárban sem puhul meg, de a dernai már kis hősebben is megpuhul; de meg köztudomásu, — hogy a dernai asphalt kopása az előbbinél sokkal nagyobb. De végül azért is inkább elfogadandó lett volna a newchatei asphalt, hogy legalább a városban már eddig készített asphalttal az utjonnan készitendő munka egyforma minőségű legyen.

Mindezeknél fogva az elmondottakat figyelmébe ajánljuk a város törvényhatóság bizottsági tagjainak és bizony hiszük, hogy a megtartandó közgyűlésen a bizottság javaslata ellen, melyet maga a tanács sem pártol, állást foglal, és ha már a kitűnő és 40%-al olcsóbb beton el nem fogadtatnék, ugy mindenesetre a newchatei asphalt fogadtatik el.

De szerény nézetünk szerint (minthogy a munka tavaszul előbb ugy sem kezdhető meg) leghelyesebb volna ha a betörjesztett ajánlatok ugy műszaki, mint takarékosági szempontból való elbírálás végett egy arra hivatott és országos tekintélyű műszaki testületnek, vagy erre felkért nagy tekintélyű szakértőknek adtánának át, kiknek véleménye kikértenék; ezen vélemény ellen aztán senkinek sem lehetne kifogása s abban bizonyára mindeki meggyugodnék.

Debreczen, nov. 26.

Több érdekelt.

HELYI HÍREK.

Kossuth — és Debreczen.

Debreczen, nov. 27.

A holnapi városi közgyűlés tárgysorozának bizonyára legfőbb pontja a Kossuth Lajos diszpolgárságára vonatkozó indítvány. Még ma sem akarjuk feltételezni, hogy ezen hazafias indítványnak Debreczen város közgyűlésén ellenzői lehetnének, — mindazonáltal ujlág felkérjük az indítvány aláíróit, hogy a holnapi közgyűlésen teljes számmal megjelenjen sziveskedjenek, — nehogy esetleg olyan határozat

hozassék ezen ügyben, mely Debreczen város hazafias hírnevét az ország közvéleménye előtt lerombolná!

Kossuthnak bizonyára nagy elégtétel leend az öt honatalanná tevő törvénycikkkel szemben az, ha a magyarság szíve, a legmagyarabb város: Debreczen diszpolgárainak sorába igatja őt. E megtiszteltetés bearányozza a legdicsebb magyar életének még hátralevő éveit.

Megtiszteltetésnek mondjuk azt, ha Kossuth Debreczen diszpolgárává választatik, mert nem oszthatjuk Tisza Kálmán miniszterelnök urnak azon felfogását, hogy Kossuth mindenestbe magyar állampolgár marad, mert számos város diszpolgárává választotta őt.

A diszpolgárság nem egy az állampolgársággal. Hisz Kossuth Londonnak, New-Yorknak és számos más külföldi városnak diszpolgára, még se mondhatjuk azt, hogy ő angol, vagy amerikai állampolgár lenne! A diszpolgárság tehát nem egyéb kitüntetésnél, megtisztelésnél. Ha a honossági törvény szövegében az foglaltatik, hogy a diszpolgárság magában foglalja az állampolgárságot is: akkor Kossuth valóban magyar állampolgár maradna továbbra is. — Ámde ezt a honossági törvény nem mondja, így a miniszterelnök ur felfogása teljesen alaptalan!

A honossági törvény megváltoztatására — a mai politikai viszonyok közt — nincs reményünk, — tegyük meg tehát Kossuthért annyit, a mennyit tehetünk: t. i. válassza őt meg diszpolgárának minden törvényhatóság, minden város, minden község! A tisztelet ezen impozáns kifejezése némileg ellensúlyozni fogja a honossági törvény hatályát!

Reményünkkel nézzünk a holnapi közgyűlés elébe, s ismételve hangoztatjuk: Éljen Kossuth Lajos, mint Debreczen sz. kir. város diszpolgára!

(K B)

*** Kossuth Lajos nagy hazánkfától közérdekű ügyre vonatkozó levél érkezett Debreczenbe s az a Lajos-névnapi ünnepély rendező bizottságának tagjai előtt nem egyszer, de kétszer is felolvastatták, a helybeli koronánypárti lapban kivonatilag bemutatották. Mindazonáltal ma, Debreczenben érkezése után körülbelül három hónap mulva sem hozott nyilvánosságra. Ez a lényeg, a többi beszélgetés csak vitézkedés. Aligha jól nem sejtett nagy hazánkfia, a midőn — a kormányparti lap szerint — „aggodalma” fejezi ki az iránt, ha vajjon ezen emberbaráti jótekonny intézkedés létesítésének az ő nevével való összekapcsolása nem fog-e ártani az ügynek épen olyanok körében, a kiknek ügybuzgalma, aldatkozottsága legjobban biztosítaná a sikert.” A levél közzétételét pedig sürgetjük, mert nem valószínű, hogy másképp eljusson hozzánk, például a dalárda érdemes elnökének a kanálján.**

*** Népesedés** Nov. hó 17-től nov. hó 23-ig született városunkban: I. Református: törvényes 18 fiú, 11 leány, — törvénytelen 1 fiú, 2 leány, — együtt: 32. Halvaszületett 1 fiú, 1 leány, — együtt: 2. Egybekelt 11 pár. II. Evangélikus: 0. Egybekelt 1 pár. III. Róm. katolikus: törvényes 2 fiú, 4 leány, — törvénytelen 3 fiú, 2 leány, — együtt: 11. Halvaszületett 1 fiú, 1 leány, — együtt: 2. IV. Zsidó: törvényes 1 leány, — együtt: 1. Elveszültek száma: 44. A halálzási kimutatások még nem érkeztek be teljesen, így az összehasonlítást megtenni nem tudjuk.

*** Felhívás a 48/49-iki honvédekhez.** A folyó hó 24-én Budapesten megtartott országos honvédegyűlés elhatározta, hogy az ezen közgyűlés napjain megalkult vidéki honvédegyletek az általuk igazolt összes honvédek nevéorát a tisztek felülvizsgálásával és lehetőleg annak kimutatásával, hányan vannak még életben az általuk igazolt honvédek közül, és végeleg mutassák be. Ezen adatok szükségességét: a) egy emléklap összeállításához, b) a szegénysorsu s munkaképtelenné vált honvédek részére adandó állami segély rendszeresítésénél. Felkértnék ennél fogva a Debreczen sz. kir. város területén lakó összes volt 48/49-iki honvédek, miszerint igazolványai kiváltása és ennek alapján a névsorba leendő beiratások végett előírt elsőlétszámát a jövő december hó 31-éig muhatatlanul jeleltetni sziveskedjenek, mivel az ezen időn túli jelentkezések figyelembe vehetőek nem lesznek. A beiratások céljából jelentkezhetni a vasárnap délutánok kivételével mindennap délelőtt 8 óráig, délután 2-től 6-ig, a Gazdák és iparosok általános hitelszövetkezete hivatalos helyiségében, nagyvárud-utca 2130. sz. a. a megyeház somszédságában Kelt Debreczenben 1889. november 27-én a debreczeni 48/49-iki honvéd-egylet nevében: Csutak Kálmán, nyug. 48/49-iki honvéd ezredes és honv. egyleti elnök.

*** Felolvasás.** Dr. Balkányi Miklós ügyvéd pénteken d. u. 3 órakor a városháza nagy termében a központi közéleti megbeszélési v. s. a. r. c. s. n. o. k. r. o. l. t. felolvasást. A bemenet díjtalan s minden érdeklődő szívesen látottatik.

*** Zónajegyek általános elárúsítása.** Debreczen 1-től kezdve a budapesti m. kir. posta- és távirádhivatalokban, továbbá a m. kir. államvasutak vonalain mentén fekvő nagyobb városokban levő posta és távirádhivatalokban, nemkülönben a budapesti nagyobb szállodákban s dohánytözsdekben, valamint a magyar kir. államvasutak szállító-hivatalában és végül a m. kir. államvasutak budapesti menetjegyi-irodájában és a nagyobb vidéki városokban fennálló menetjegyi-irodákban, valamint a bécsi menetjegyi-irodában a m. kir. államvasutak valamennyi állomásaira szóló zóna jegyek fognak kiadni. E jegyek akként vannak berendezve, — hogy azok nemcsak a kiinduló állomástól az illető rendeltetési állomásig, hanem egyáltalán visszautazásra is használhatóak, mely célra azonban két ilyen jegy adatik ki, még pedig egyik az oda- és egyik a visszautazásra. — Hasonlóképp válthatók ilyen jegyek oly utazásokra, melyeket a magy. kir. államvasutak bármely állomásairól a jegykiadó állomásig akarunk megtenni. E berendezés előnyös használható oly esetekben, ha valaki vele összeköttetésben álló üzleti személyeknek, vagy bárkinek kész jegyet a jegykiadó megfigyelésére céljából ohajt küldeni. Az általános elárúsításra szolgáló zónajegyek, melyek egy s zomszédos, mint a távolsági forgalomra, továbbá a gyors, valamint az omnibusz- és személyvonatokra is kiadhatók, ama további előnyt nyújtják, hogy a jegyek előre is megvehetőek, mert azokkal az utazás bármikor megkezdhető, továbbá, hogy a jegyeket nem kell a személypénztárnál lebegyeztetni és ennélfogva azokkal az utazás minden további formájában megkezdhető. A fentemlített jegyek miként való használatára vonatkozó beható tájékoztatás minden jegykiadóhelyen a magyar kir. államvasutak igazgatósága által e célból kiadott füzetek díjmentesen kaphatók, mely azokról a m. kir. államvasutak személy- és podgyász-díjzabását, valamint a zónajegyek használatára és érvényessége tekintetében az utazó közönségre nézve hasznos egyéb tudnivalókat is tartalmaz.

*** Elhunyt jegyző.** Kovács Lajos, b. ujjvárosi jegyző, rövid szenvedés után elhunyt. A megboldogult hosszabb ideig működött B. Ujjvárosban. Haláláról a közönségi előjáróság a következő gyászjelentést adta ki: „Mélyen elszomorodott szívvel s a vesztéssel járó fájdalommal jelentjük Balmaz-Ujjváros főjegyzőjének Kovács Lajosnak folyó hó 25-én, reggeli egyegyedik órakor, B. Ujjvárosban történt elhunytát. — A boldogult hült tetemei B. Ujjvárosban, az ev. ref. vallás szertartása szerint, folyó hó 26-án, délután 3 órakor kísértetnek örök nyugalomra, mely végteszünettelre a fájdalomban osztozókat ezennel meghívjuk B. Ujjvárosban, 1889. november hó 25-én. B. Ujjvárosi község előjáróság.”

*** Gyászjelentés.** Emiitettük már lapunkban Berghofer Rafael bizt. társ. hivatalnok elhunytát. Haláláról a család a következő gyászjelentést adta ki: „Özvegy Berghofer Istvánné, szül. Budaházy Josefa mint anyja; Berghofer Ákos, Berghofer István, neje szül. Szűcs Róza; Berghofer Ida, férjével Budaházy Alberttel mely fájdalommal tudatjuk szeretett fia, fivérék, illetve sógora Berghofer Rafael az első magyar általános biztosító társulat hivatalnokának, folyó hó 24-kén délelőtt 10 órakor Poprádon, 32 éves korában hirtelen bekövetkezett gyászos elhunytát. Az elhunyt földi maradványait folyó hó 26-kán fogadják a rom. kath. anyaszentegyház szertartása szerint, Poprádon örök nyugalomra tetetni. Debreczen, 1889. november 25. Béke lebegjen porai felett!”

*** A kereskedő ifjak dalestélye.** A kereskedő ifjak „dalköre” szombaton este 8 1/2 órakor — a „Koronában” Ráczy Károly zenekara közreműködésével — zártkörű dalestélyt rendez. A műsort ezuttal is, mint rendszeresen, tánczal fogja berekesztetni a fiatalok. A meghívók ezen mulatságra már holnap szét fognak küldetni.

*** Piaczi árak.** Az 1889. nov. hó 26-án megtartott hetivásárról.

1 Mm Buza	8,10—7,95—7,80
1 " Kétszeres	7,50—7,40—7,30
1 " Rozs	6,80—6,70—6,60
1 Mm Árpa	6,00—5,90—5,80
1 " Zab	6,60—6,50—6,40
1 " Tengeri ó	—
1 " Tengeri új	4,60—4,40—4,20
1 " Köles	4,80—4,25—4,00
1 Zsák Burgonya	1,10
100 kg Szalonna	45,00—44—43,00
100 kg Háj	45,00—44—43,00

*** Husárak megállapítása s bejelentve 1889. évi nov. 27-től decz. 4-ig.** 28 kr. Erdei Jánosnál morgó-u. 587. sz. a., Ráczy Lajosnál csapó-u. 547. sz. a., 30 kr. Ráczy Györgynél csegléd u. 2599. sz. a., 34 kr. Ráczy Györgynél vár-u. 358. sz. a., Ráczy Lajosnál Liba u. 2061. sz. a., Erdei Ferenczénél csapó-u. 240. sz. a., Kolb Jakabnál pfa-u. 687. sz. a., 36 kr. ifj. Gyarmati I. nál hatvan u. 1519. sz. a., csapó u. 794. sz. a., rózsater 10. sz. a., Németi L. nál csegléd u. 57. sz. a. varga-u. 2191. sz. a., p-fa-u. 229. sz. a., Balogh Jánosnál mester-u. 1371. sz. a. csapó u. 471. sz. a. Erdei Ferenczénél varga-u. 2238. sz. a., 38 kr. Erdei Jánosnál Sas u. 3. sz. a., 44 kr. a 3 izr. mézszárszékben a piaczon Minden többi bejelentett 21 mézszárszékben pedig 1 kiló hus 40 kr. Jegyzet: Ifjú Ungvári András három szekében 1 kiló hus nyomaték nélkül 8 krral drágább.

*** Vállalkozók figyelmébe.** A m. kir. államvasutak kolozsvári tiszteletvezetője az 1890. évben szükséges lő és robbanó szerek fa, vas-

nemű és világítási, befűtési és veteinényezési anyagok szállítására pályázatot hirdetvén, erre oly megegyezéssel hívjuk fel a vállalkozói ohajtók figyelmét, hogy a részletes kimutatások és a közelebbi feltételek az alólról kereskedelmi és iparkamara hivatalában (N. Hatvan u. 1445. sz.) a hivatalos órák alatt megtekinthetők. — Debreczen, nov. 23. keresk. és iparkamara.

*** Kereskedők és termelők figyelmébe.** A nagyméltóságú kereskedelmiügyi m. kir. miniszter ur intézkedése folytán a burgonya nagyobb távolságokra való szállításának lehetővé tétele céljából ezen czikk után a m. kir. államvasutak törzsvonalain, valamint az államosított magyar nyugati vasut magyarországi és budapest-pécsi vasut vonalain a küldeményeknek fuvarlevél és kocskéntek legalább 1000 kilogramm feladására vagy a szállítási díjnak oly meenyiség után való fizetése mellett követhető 100 kgr. és 1 kmtrként o. é. krajczárban kifejezett mérsékelt díjtételek engedélyeztetettek: Az első 100 kmtrre o. é. 13 kr., a következő 101—200 kmtrre o. é. 11 kr., — 201-től minden további kilométerre o. é. 10 kr. 100 kgrként 2 kr. kezelési illeték és 5% szállítási adó hozzá számítással. A küldemények fel- és lerakása a felek által teljesítendő. — Miről az érdekeltek tudomásvétel végett ezennel értesítettnek. Debreczen, 1889. november 23. — A kereskedelmi és iparkamara.

*** Tűzoltók mulatsága.** A h-hadházi önkéntes tűzoltó-egylet 1889-ik év nov. hó 30-ik napján a fogadó nagytermében saját pézta- rá javára zártkörű táncvigalmat rendez. A mulatságon a debr. tűzoltó zenekar fog közreműködni, Vespéremi István, elnök. Munkácsi József titkár. Farkas Ödön, főparancsnok. Molnár Antal, alparancsnok. Csapó László osztály parancsnok. Simon Károly, osztály parancsnok. Trencsény Lajos, id. pénztárnok. Belépti-díj: Személy-jegy 1 frt. — Család-jegy 2 frt 50 kr. — Kezdeté este 8 órakor.

*** Bel- és külföldi szárnyas állattenyésztést ohajtna Debreczenben létesíteni** Wiedner Frigyes kataszteri műszaki ügyvezető. A telepen képviselve lenne 74 különböző állatfaj, — e mellett összeköttetésben lenne selyem-bogár-tenyésztő iskolával is. Mivel a külföldi állatok nagyon drágák, azokat szeretné lithon tenyészteni, nagyban szaporítani és a külföldinél olcsóbb áron értékesíteni. — Vállalkozó a debr. vár. tanácshoz ez ügyben kérvényt intézett és ideiglenes tervet nyújtott be, melyben a telep számára 5 hold területet kér a város közelében, — továbbá a parkirozáshoz előfákat, az építéshez pedig faanyagokat kér. 50 év múlva a telep a város birtokába menne át. A városi tanács még nem döntött a kérvény felett.

*** Ö T.** (Köszönetnyilvánítás.) Makrai Mihály és Győrössy Mihály urak a h-hadházi önkéntes tűzoltó egylet javára 200 liter jó kerti bort ajándékoztak. Fogadják érte az egylet nevében kifejezett köszönetünket. Farkas Ödön főparancsnok. Munkácsy József egyt. titkár.

*** Sok évi megfigyelés.** — Emésztést gyengességéknél és étvágyhiánynál, általában minden gyomorbanál, a valódi „Moll-féle seid litz porok” bizonyultak leg-sikeresebbeknek a többi szerek fölött, minden gyomor erősítő és vértisztító közt. Egy doboz ára 1 frt. — Szétküldés naponta utánvételre Moll A. gyógyszerész és es. kir. udv. szállító által, Bécs, I. Tuchlauben 9. — A vidéki gyógyszerészekben határozottan Moll A. készítményre kérendő az ő gyári jelvényével és aláírásával. 3.

Muzsák.

— Naptárak az 1890-iki évre. A „Franklin-társulat” magyar irodalmi intézet által küldettek be szerkesztőségünknek a következő, közkeveltségnek örvendő, csinosan kiállított és nagy gondnal szerkesztett 1890-iki évi naptárak. Valamennyi a kereskedelmi magyar kir. miniszteriumban összeállított a legújabb adatok nyomán szerkesztett országos vásárok kimutatásával van ellátva.

Protestáns ujképes naptár 1890-iki évre. Szerkesztette Duzs Sándor tanár Beóthy Zsigmond, Könyves Tóth Kálmán, Szűcs Farkas, Bihari Kálmán, Keresztesi Sámuel, stb. közreműködésével. XXXVI. évfolyam. Képekkel s a protestáns egyház és iskola tiszti névtárával Ára füzve 50 kr.

Falusi gazda naptára 1890-iki évre. A magyar gazdák, kertészek, lelkészek és tanítók számára. Több szakember közreműködésével szerkesztette Szponz Pál, a Gyakorlati Mezőgazda” szerkesztője. XXVI-ik évfolyam. Számos ábrával ellátva. — Ára füzve 80 kr.

Borászati naptár 1890-iki évre. Szakemberek közreműködésével szerkesztette Dr. Nyáry Ferencz tanár. XVII. évfolyam. Tartalma: I. Természettudományi rész. II. Szőlészeti és borászati rész. III. Kertészeti rész. Sok ábrával. Ára füzve 80 kr.

mára. Szerkeszti Aldor Imre XXIII évfolyam Képekkel Ára füzve 60 kr.

Lidérc-naptár 1890. évre. XXIX évfolyam. Számos nagyobb és a szöveg közé nyomott kisbáb képpel. Ára füzve 60 kr.

A magyar nép naptára 1890. évre. — Képes kalendárium sokféle hasznos és mulattató olvasmánnyal ellátva. Szerkeszti ifj. Tatar Péter. XXXV. évfolyam. Ára füzve 25 kr.

— Marlitt a csak nemrég elhunyt legkiválóbb német író összes regényei jelennek meg a 25 kros. illusztrált füzetekben a Singer és Wolfner kiadásában. Marlitt regényei ugyan már le vannak fordítva nyelvünkre, ma azonban egy-kettő kivételével mind végleg elfogyott s e körülmény egyszersmind a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy Marlitt művei regényirodalom legkíválóbb termékeihez tartoznak, mennyire kedveltek a magyar közönség előtt is. — A gyűjtemény Marlitt talán legerdekebb regényével „A vén kisasszony titka” cziművel kezdődik, ezt fogják követni: „A pusztai hercegnő”, „Második feleség”, „Aranyos Erzsike” stb. című művei. Az új gondos fordítás, valamint az igen díszes képekkel ellátott kiadás bizonyára még több olvasót fog szerezni Marlitt regényeinek. — Minden 2 hétben egy 25 kros gazdagon illusztrált füzet jelenik meg.

Közgazdaság.

Gabnáarak. (Budapesti terménytözsde nov. 25.) Buza tavaszra 8.61 pénz, 8.63 áru, buza őszre 7.95 pénz, 7.97 áru, — május-juniusra — pénz, — áru. Tengeri 1890. máj.—jun. 5.25 pénz, 5.27 áru, jul.—aug. — pénz, — áru. — Zab tavaszra 7.39 pénz, 7.41 áru, őszre — pénz, — áru. Káposztarepce augusztus—szeptemberre 12 1/2 pénz, 12.25 áru.

Hivatalosan felmondott ma 400 mm. szilva f. hó 29-én leendő átvételre.

— Sertésvásár. A kőbányai sertéskereskedés osarnok távirata, nov. 25. Az üzlet változatlan. M. urasági öreg nehéz 47.—48.00—frtfg magy. urasági fiatal nehéz 49.—50.—frtfg, magy. urasági fiatal közép 49.—49.50 frtfg, magy. uras. fiatal könnyű — frtfg, magyar szedett nehéz 46.—47.—frtfg, magyar szedett közép 47.—48.—frtfg, magy. szedett könnyű 45.—46.—frtfg, romániai bakonyi átmeneti nehéz — frtfg, rom. bakonyi átmeneti nehéz — frtfg, romániai bakonyi átmeneti könnyű — frtfg, rom. átmeneti eredeti közép — frtfg, szerb. átmeneti nehéz 46.—47.—frtfg szerb. átmeneti közép 46.—47.—frtfg, szerb. átmeneti könnyű. 45.—46.—frt. hisz a vasútról mázsája. — frtfg, hisz 1 éves élőszulvában — frtfg, hisz két éves élőszulvában (makkos) — frtfg, öreg makkos sertés élőszulvában, 4% levonással: — frtfg. Az árak hiálalt sertéseknek páronként 44 kgl. 4%-os levonással métermássáinkat értendőek. Romániai és szerbiai sertésnek, melyek mint átmenetiek, adtak el, a vevőknek páronként 4 forint aranyban vám fejében megterítették.

Sertésleltétszám: nov. 22-én volt készlet 91,469 drb, november 24-én felhajtott 5722 drb, november 24-én elszállított 2174 drb. Maradt készletben 95,017 drb sertés.

SZERKESZTŐI POSTA.

„Rákosszili molnár.” Olyan rossz, hogy visszaszívjuk a burdát! „Legények — hol van kend?” Önök rim? Az egész különben is oly homályos, hogy a meséjét nem lehet megérteni. A balladában lehet felhomály, de ne legyen egészen sötét, mint az öné. Kevésbet írni, de azt gondosan: ez legyen a szabály!

Debr. színház.

Holnap, csütörtökön, 1889. nov. 28-án, páros bérletben:

Ahol unatkoznak.

Vigjáték.

Felelős szerkesztő Gaspar Imre
Kiadó Kutasi Imre

Hurutos bántalmaknál közvetlenül a légzőszervek hurutjánál, náthánál stb.

MATTONI-FELD

GISSHÜBLER

legjobb sikerrel alkalmazható. Ugy tisztán, valamint 1/2 rész tejjel vegyítve a legkíméletesebb és leghatásosabb szer a bajok lehetőleg gyors eltűnésére. De az emésztő és nemző szervek, valamint a hólyag bajainak is Mattoni Giesshüblere már hosszú ide óta mint a legbiztonságosabb és leggyorsabb szer van elismertve.

